

TOVERITAR

No. 25

TIISTAINA KESÄKUUN 20 P.—TUESDAY, JUNE 20 1922—Kahdestoista Vuosik.

MITENKÄ KANSAA TYHMISTYTETÄÄN

Kirj. Brother James, Suom.

Esipuhe.

Amerikan etnoikeutettujen luokkien välttämättömpinä olemassaolon ehtona, sen kallisarvoisena omaisuutena, joka on arvokkaampi kuin heidän kaupunkilaispalatsinsa, huvilansa, tehtaansa, varastohuoneensa ja ansioluettelonsakin, on väestöjoukkojen tyhmyys. Se muodostaa yleisen ansioluettelon melkein kaikille etnoikeutettujen luokkien kuululle, rahamiehille, poliitikoille, papille, asianajalle, sanomalehtimiehille, näyttämötähdille, korkeille sotilasviranomaisille, yliopiston miehille, lyhyesti sanoen — ansioluettelon kaikille niille, jotka elävät kapitalismissa yhteiskuntajärjestelmässä kuin madot juustossa, ja jotka pitävät sen kukistumista maailman kaikkujen kukistumisena. Jonkun kaupungin tuhoutuminen maanjäristyksen kautta, tai jonkun maan tuhoutuminen sodan ja nälänhädän kautta merkitsee näille aineksille vain rikastumistilaisuutta, mutta joukkojen tyhmyyden järkyttäminen on heidän mielestään mitä kauhistuttavin tapaus, uhkaus heidän yhteistä olemassaoloansa kohtaan, joka viipymättä saa liittymään vapaa-ajattelijan ja kirkollisen, rahavallan ja sen lakeijain, demokraattien ja republikaanien, viranomaisien ja ammattitaitojen virkallisten nopeaan yhteiseen rintamaan, joka on valmis aina ja kaikkialla, missä ja milloin rakottaa kansan tyhmyydessä alkaa esiintymään, paikkallemaan sitä. Kansan tyhmyys on se kalleus, jota täytyy yöt ja päivät suojella hyökkäyksiltä, sillä tämän aarteen suojeleminen ja edistäminen antaa tuloa tuottavia toimia ja nousumahdollisuuksia kymmenille tuhansille suurkaupungeissa, sadoille keskkokokoisissa kaupungeissa ja kymmenille kaikkialla pikku paikkakunnilla Amerikassa. Amerikalaisella tyhmistytämisteollisuudella on pääpiirteissään sanottuna neljä päähaaraa: sanomalehdistö, poliittikka, kirkko ja koulu.

Runoilija William Morris on kerän sanonut, että koneiden aikakaudella ei ole muuta ihmeteltävää kuin itse koneet, sillä tuotteet melkein aina ovat kyseenalaisia laadultaan. Minä en halua vastalauseetta allekirjoittaa tuota nykyajan suurimman talteellisten käsitöiden propagandistin lausuntoa, mutta amerikalaiseen sanomalehdistöön se sopii erinomaisesti. Sen toimitus — teknillinen ja liikekoneisto on suoranaisten maailman ihme. Sellaista erinomaista kaikkien pikkuseikkojen yhteensovittamista kuin amerikalaisen sanomalehdistön tuotteissa on, ei tavata yhdessäkään teollisuudessa koko maailmassa. Ylempänä mainittu arvostelu "kyseenalaisia laadultaan" sopii ainakin niiden aikakausjulkaisujen tarkoituksellisuuteen, organisaationiltaan ja toimeenpanonsa puolesta ne ovat moitteettomia, jotka ovat tarkoitettujen joukkojen luettavaksi.

Aikakausjulkaisut, joita väestö lukee.

Edessäni pöydällä on lukujen amerikalaisen aikakausjulkaisujen viimeisimmät numerot, julkaisujen joilla on suunnaton levike, — etupäässä "Saturday Evening Post", "Colliers", "Everybodies", "The A-

merican Magazine", "The Cosmopolitan". Näiden samoin kuin muidenkin tämän tapalsten aikakausjulkaisujen teknillinen asu on siihen määrään erinomainen, että niiden hinta ei missään tapauksessa vastaa kuin 45—55 prosenttia niiden tuotantokustannuksista, toimitus-, kuljetus- ja liikekustannukset siihen luettuina. Kaikkien tällaintapalsten liikeyritys-

on alusta alkaen ollut sirkusomai-

nen kaikkia ykseinkertaisia lukijoita varten, joita suurten liikekeskusten koskettaut, maala-

sia varten. Nuo toiset neljä ovat saaneet alkunsa intelligenssista kehittyen taukoamattomasti kapitalis-

min palnostuksesta tyhmistytämistä aiseksi.

Laajan levikin saaneiden yleisten

lullisesti työtätekevään lukijakuntaan, johon siihen asti ei oltu kiinnitetty huomiota, Kansantajuiset 10-sentin julkaisut "Cosmopolitan" ja "McClures" ponnistellivat siihen aikaan kunnioitettavalla tavalla antaakseen amerikalaisille joukkoille todellisia kuvauksia heidän jokapäiväisestä elämästään. Kysyntä hyvin maksetuista, todellisista yksistysten kansanryhmien ja työläisten elämää käsittelevistä kuvauksista johti uudelleen kertomis- ja sanomalehtikirjallisuuden syntyemiseen, joka kymmenen vuotta vallitsi näitä julkaisuja, jättien jälkeensä loistavan kirjallisuuden, joka tätä nykyä löökö pölyntymässä yleisten kirjastojen muinaismuistojen hyllyillä.

Tähän arvokkaan kirjallijakuntaan kuuluvat siihen aikaan m. m. Spearman, amerikalaisen rautatieläisten elämän kirjallinen paljastaja, Holman tuo lahjakas Malin ja Michiganin "Lumberjacks" elämän historioitsija, Hutchis Haggood, "Spirit of the Shetto" kertomuksen kirjoittaja sekä lukuisia anarkistisia ylioppilaita; Josiah Flint, joka tiesi amerikalaisista kulkureista ja rikoksista enemmän kuin yksikään poliisilaitoksen rikosuutelo koko maassa; Lincoln Steffens, jonka kirjoitus "The Shame of the Cities" vaikutti "McClures" julkaisun suunnattomaan levenemiseen, ja useita, useita muita, jotka joko ovat kuolleet tai rapautuneet, enimmäkseen rappeutuneet. Vertaillessamme "Cosmopolitan" julkaisun vuosikertoja vuosilta 1895—1890 viimeisten viiden tai kuuden vuoden vuosikertoihin, huomaamme tämän julkaisun siveellisen rappion sotavuosina ja sitä seuraavien taantumusvuosien aikana kourautuntuvana. Sen levike on Brisbane Walkerin ajoista lähtien kasvanut seitsemänkertaiseksi ja koska sen sisältö tarkalleen vastaa sen rahastajain etuja, on se seitsemänkertaisesti vaikuttavampi taantumuksellisuuden kasvattamisessa kuin se aikoinaan oli edistämellisuuden kasvattajana.

Huonoinmin on vielä käynyt "American Magazine" julkaisun, joka oltauan radikaalisten uudistusmielisten äänenkannattajana, on tätä nykyä amerikalaisen pääoman kuuluisen renki — tyhmempi kuin Hearstin "Cosmopolitan". Sen levike on neljännesmiljoonaa.

"The Saturday Evening Post" julkaisulla ei ole tällaista menneisyyttä kuin edellämainituilla toisilla julkaisuilla, jotka ovat luisuneet pääoman palvelukseen oltauan vapauttamisyyden äänitorvia alkuvuosinaan. "The Saturday Evening Post" on itsessään, sellaisenaan kuin se on perustettukin — kansan tyhmistytäjäksi — palanen amerikalaisen kansan rappeutuneisuudella. Johdonmuksessaan idiootissa voi sille kilpailua vain "The American Magazine", sillä eroituksella, että jälkimäisen rappeutuminen on rehellisempää kuin sitä vastoin edellisen on rälkeen vääriin muista, Jack Londonin palkitun sosiaalisen katsauksen sena valmiina julustalle kohottamaan jokaisen tyhmyyden, joka joukosta vain ilmoille pääsee.

Näiden julkaisujen kautta kasvatetaan yksilöllisyyttä yhteiskunnal-

KOMMUUNI

Mikä nimi ja kauneuskaikeus, mikä voimakas, valtava sana, mikä konnien korskeiden kauhistus, mutta köyhälle toivo ja lohdutus, ilo olla sen taistelijana.

Eipä tarjota taistelu huvia: aina silmissä välkkyvi rauta, tul, tuska ja kauheita kuvia. — Mutta kauniimpi orjana oloa ompi Kommuunin sankarin hauta.

Ja se hurmaa ja taistohon nostattaa koko maailman sorretut joukot; aika ankara siihen jo pakoittaa, sepä kokookin Kommuunin armeijaa, tämä kuiskina täyttävi loukot:

— "Eikö vihdoinkin velvoita veresi, jota riistäjät ahnaasti joivat, sekä suoniin surusta jääntyisi, eikö kuohuen se sua käskisi, sulle Kommuunin torvet kun soivat!

Eikö vakuuta vanhuksen huokaus, joka hiljaisna hiipivi loukkoon, polo-orpojen ainainen valitus, luokkaveljen piina ja kidutus: sun on mentävä Kommuunin joukkoon!"

Ylös nousevi nuori ja vanhuskin, joka vaivoin vain nousta nyt jaksaa. — Mikä tenho ja voima on Kommuunin, näin kun hurmata voi, niin se voittaakin. — Kerta Kommuuni palkkamme maksaa.

Wm. Lahtinen.

ten on jo siis alusta alkaen peitettyä tappionsa ilmoitustulolähteistä. Koska näiden aikakausjulkaisujen levitys on koko maata käsittävä, niin ovat niiden ilmoittajat yksinomaan suurliikkeet. Amerikalainen suurpääoma "kansallisten ilmoittajain" muodossa on siten kuvallisten aikakausjulkaisujen keisarina ja paavina samassa persoonassa. Kirjalliset tarkoituksiperät, jotka eivät miellytä "kansallisia ilmoittajia" tai vaikkapa kourallista heistä, eivät menesty näissä julkaisuissa. Tarkastakaamme vain, mitä suurpääoma on tehnyt ensin levinneille julkaisuille.

Viidestä pöydälläni olevasta julkaisusta on "Saturday Evenings Post", joka myöskin on vaikutusvaltaisin ja ensin levinnyt, ainoa, joka alun alkaen on ollut tarkoitukseltaan teollinen ja kaikissa sen ohjelmakohtissaan johdonmukainen joukkojen tyhmistytämisen ase. Sen ohjelma

mielisesti selostettuina vaikuttivat e-